

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10CdoPr/5/2026
Identifikačné číslo spisu:	7123218840
Dátum vydania rozhodnutia:	29.07.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Mario Dubaň
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:7123218840.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu T. U., narodeného XX. S. XXXX, T. 5, L. XXX, zastúpeného advokátom Mgr. Marcelom Kandrikom, Prešov, Sládkovičova 8, proti žalovanej Obci Slovinky, Slovinky 58, IČO: 00329550, zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. Marián Rušin, PhD., s.r.o., Košice Štúrova 27, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, vedenom na Mestskom súde Košice pod. sp. zn. 60Cpr/16/2023, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 17. decembra 2025 sp. zn. 9CoPr/5/2025, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 17. decembra 2025 sp. zn. 9CoPr/5/2025 v potvrdzujúcej časti výroku o nároku na náhradu trov konania a v súvisiacom výroku na trovách odvolacieho konania z r u š u j e a vec v rozsahu zrušenia vracia odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Košice (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 28. októbra 2024 č. k. 60Cpr/16/2023-188 zamietol žalobu o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.1. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná naplnila všetky formálne i materiálne predpoklady stanovené na okamžité skončenie pracovného pomeru z dôvodu uvedeného v ustanovení § 68 ods. 1 písm. b) zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov, keďže prítomnosť zamestnanca na pracovisku pod vplyvom alkoholu (ak je jednou z jeho pracovných činností vedenie dopravných prostriedkov), je závažným porušením pracovnej disciplíny, pre ktorú možno okamžite skončiť pracovný pomer so zamestnancom. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalovanej priznal ich náhradu.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom zo 17. decembra 2025 sp. zn. 9CoPr/5/2025 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že z úvahy súdu prvej inštancie uvedenej v odôvodnení rozsudku vyplýva ako dospel k záveru o nedôvodnosti

žaloby s poukazom na zistený skutkový stav a prislúchajúce zákonné ustanovenia a odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď na všetky námietky žalobcu. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP napadnutý rozsudok preto potvrdil v celom rozsahu ako vecne správny, vrátane závislého výroku o trovách prvoinštančného konania založeného na zásade úspechu žalovanej strany v spore ustanovenej v § 255 ods. 1 CSP.

2.1. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalovanej priznal nárok na ich náhradu. Konštatoval, že žalobca v konaní neuviedol dôvody hodné osobitného zreteľa na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, a takéto dôvody nezistil ani sám.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f) CSP a navrhol, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu v časti výroku o náhrade trov konania a priznal mu náhradu trov dovolacieho konania.

3.1. Dovolaním namietaná vada zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP podľa dovolateľa spočíva v absencii odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie a aj odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, ktoré by jasne a zrozumiteľne dali odpoveď na jeho žiadosť o aplikáciu ustanovenia § 257 CSP, čo považoval za závažné procesné pochybenie odvolacieho súdu spočívajúce v porušení ústavného práva žalobcu na spravodlivý proces (rozhodnutie NS SR sp. zn. 2 MCdo 7/2009). Poukázal na zápisnicu z pojednávania vo veci 18. septembra 2024, z ktorej vyplýva, že jeho právny zástupca žalobcu v záverečnej reči uviedol: „... z procesnej opatrnosti, ak by súd dospel vo svojom výroku k opačnému rozhodnutiu, s poukazom na okolnosť, že žalobca je toho času bez trvalého pracovného príjmu, teda bez trvalého príjmu a bez zamestnania, navrhujeme aplikáciu § 257 vo vzťahu k povinnosti nahradiť trovy konania.“ V zápisnici z pojednávania, ktoré sa konalo 22. apríla 2024 je zaznamenané, že žalobca je evidovaný na úrade práce a mesačne poberá sociálnu dávku 127 eur. V odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie nie je uvedený záver o tom, ako súd posúdil návrh na rozhodnutie podľa ustanovenia § 257 CSP v prípade zamietnutia žaloby. Odvolací súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca netvrdil a odvolací súd ex offio nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by o trovách konania mal rozhodnúť podľa ustanovenia § 257 CSP, čo i len v časti v prospech neúspešného odvolateľa. Nevysporiadal sa pritom s návrhom žalobcu v prípade neúspechu jeho odvolania prihliadnúť na to, že trovy súdneho sporu sú pre neho ako zamestnanca, teda slabšiu stranu v spore, vysoké a žalovaná obec je oproti nemu v neporovnateľne priaznivejšej finančnej situácii. Uviedol, že je evidovaný na ÚPSV&R a žalovaná podľa údajov z verejných zdrojov mala v roku 2023 majetok presahujúci 4 mil. eur, výnosy 1.1 mil. eur a zamestnávala 25 až 49 zamestnancov.

4. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu poskytuje dostatočnú odpoveď na odvolacie námietky žalobcu týkajúce sa nezohľadnenia ním tvrdených dôvodov hodných osobitného zreteľa, významných pre rozhodnutie podľa § 257 CSP. Z tohto dôvodu podľa nej nebol naplnený dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

6. Podľa ustanovenia § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP a namietal

nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia o náhrade trov konania a neaplikovanie ustanovenia § 257 CSP súdom, ako aj nevysporiadanie sa s podstatnými námietkami uplatnenými v odvolaní.

8. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa ustanovenia § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania podľa § 420 písm. a) až f) CSP pristupuje len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

9. Prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o náhrade trov konania pre existenciu vady uvádzanej v ustanovení § 420 písm. f) CSP dovolací súd v uznesení Veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. septembra 2021 sp. zn. 1VObd/2/2021 konštatoval: „Rozhodnutím, ktorým sa konanie pred odvolacím súdom o danej otázke končí pre účely posudzovania väd zmätočnosti v zmysle § 420 CSP, je aj rozhodnutie, ktorým odvolací súd rozhodol s konečnou platnosťou o odvolaní proti výroku o náhrade trov konania“. Obdobný názor vyjadril aj v odôvodneniach ďalších svojich rozhodnutí (4Cdo/155/2020, 2Cdo/89/2020, 9Cdo/68/2021).

10. Podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). K porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26., 5Cdo/57/2019, bod 9 a bod 10) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a iné).

12. Podľa § 387 ods. 3 veta druhá CSP odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

13. Aj v konaní na odvolacom súde treba dôsledne trvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu. Súčasťou obsahu práva na spravodlivé súdne konanie je právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne odpovie na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (§ 387 ods. 3 CSP). Nerešpektovanie tohto kogentného ustanovenia zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania (sp. zn. 4Cdo/125/2019). Dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodnutí súdov, a tak vylúčiť svojvôľu v tomto procese. V právnom štáte by nemali vzniknúť pochybnosti, či sa súd s určitou výslovne prezentovanou otázkou zaoberal alebo nie a odpoveď by mala byť zrejmá z odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Rovnako podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva platí, že táto síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na

tento argument (Ruiz Torija proti Španielsku z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani proti Španielsku z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, Higgins proti Francúzsku z 19. februára 1998).

14. Podľa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu k odvolacím námietkam žalobcu uvádzaným k náhrade trov konania súd konštatoval, že žalobca netvrdil, že by v danej veci boli dôvody hodné osobitného zreteľa na rozhodnutie o náhrade trov konania podľa § 257 CSP a ani sám takéto dôvody nezistil.

14.1. Z uvedeného vyplýva, že odvolací súd sa napriek výslovnému príkazu v ustanovení § 387 ods. 3 CSP vysporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní sa v odôvodnení rozhodnutia o odvolaní nezaoberal zásadnými tvrdeniami žalobcu k aplikácii ustanovenia § 257 CSP, a to ani vo všeobecnej rovine. Uvedené platí predovšetkým o tých námietkach žalobcu, ktoré z pohľadu rešpektovania jej práva na spravodlivý proces možno považovať za hlavné a ktoré si vyžadovali osobitnú odpoveď. Išlo o oponovanie tým, že vzhľadom na výšku trov, jeho postavenie zamestnanca ako slabšej strany a finančnej situácie žalovanej obce, ktorá je oproti nemu neporovnateľnejšie priaznivejšia, a žiadosť, aby odvolací súd pri rozhodovaní o trovách konania využil právo, ktoré mu priznáva ustanovenie § 257 CSP.

14.2. Odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu o nároku na náhradu trov konania v plnom rozsahu v prospech žalovanej úplne ignoruje tvrdenia uvádzané žalobcom v odvolaní, že jeho postavenie slabšej strany a evidentne priaznivejšia majetková situácia žalovanej, je možné považovať za výnimočnú situáciu, ktorá odôvodňuje aplikáciu ustanovenia § 257 CSP.

15. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu je zrejmé, že odvolací súd sa nezaoberal odvolaním proti rozhodnutiu o trovách prvoinštančného konania a nevzal do úvahy tvrdenia uvádzané v tejto časti odvolania a k odvolaciemu návrhu žalobcu na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP neuviedol žiadnu špecifickú odpoveď, jednotlivými tvrdeniami žalobcu sa nezaoberal, resp. neuviedol, prečo nevyužil moderačné právo podľa ustanovenia § 257 CSP. Z uvedeného možno rezumovať najmä to, že odvolací súd napadnuté rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil spôsobom, ktorým založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP, čím porušil právo odvolateľa na spravodlivý proces (rozhodnutie ÚS SR zn. II. ÚS 120/2020).

16. Povinnosťou odvolacieho súdu bolo vysporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní žalobcu (§ 387 ods. 3 CSP). Odvolací súd sa vôbec nezaoberal zákonu zodpovedajúcim spôsobom uplatnenými námietkami odvolateľa k rozhodnutiu o trovách konania. Keďže odvolací súd nezaujal k otázkam urobeným súčasťou odvolania žalobcu k možnosti aplikácie § 257 CSP žiadne stanovisko, dovolaciemu súdu nezostalo iné ako prijať záver, že došlo k zaťaženiu konania pred odvolacím súdom tvrdenou vadou uvedenou v ustanovení § 420 písm. f) CSP.

17. Keďže dovolanie podané podľa § 420 písm. f) CSP je nielen prípustné, ale aj dôvodné, bolo potrebné rozhodnutie odvolacieho súdu v dovolaní napadnutej časti o nároku na náhradu trov konania zrušiť (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu v rozsahu zrušenia vrátiť na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

18. Odvolací súd v ďalšom konaní nové rozhodnutie o trovách konania riadne odôvodní tak, aby bolo zrozumiteľné a presvedčivé. Osobitnú pozornosť bude treba venovať relevantným argumentom odvolateľa v odvolaní k rozhodnutiu o trovách konania.

19. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec dovolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.